

گزارش جهان انرژی از صنعت نفت کویت کشوری کوچک با سهمی بزرگ در بازار نفت

اشاره

بررسی ساختارهای صنعت نفت در کشورهای تولید کننده عمده این حامل انرژی می تواند بخش های مختلف بازاری را که در آن چشم انداز بخش عرضه در بازار نفت مستتر است تکمیل کند. جهان انرژی بر آنست که در فرصت های مناسب، ضمن ارائه تازه ترین اطلاعات در خصوص تحولات صنعت نفت در کشورهای دارای جایگاه قابل توجه در بازار، ضمن فراهم آوردن امکان مقایسه تحولات صنعت در کشورهای مختلف جانب عرضه، به ارائه چشم انداز میان مدت و بلندمدت بازار نفت و ساختارهای حاکم بر بخش عرضه این محصول بپردازد.

می باشد)، هنوز به طور چشم گیری کویت به داخل چشم دوخته است. همه فعالیت های مرتبط با نفت تحت کنترل شرکت نفت کویت (KPC) است. شرکت مادر دولتی با کمک ۸ شرکت فرعی وابسته به آن کل عملیات از اکتشاف تا پالایش نفت و بازرگانی را برعهده داشته و امسال بیست و پنجمین سال فعالیت خود را جشن می گیرد. اما حضور شرکت های خارجی به فعالیت شرکت شورون-تگزاکو در محدوده ذخایر مشترک عربستان سعودی و کویت در منطقه به اصطلاح تقسیم شده که ۵ میلیارد بشکه نفت را در خود جای می دهد، محدود می شود. البته چنین به نظر می رسد که کویت با هدف پیوستن به جامعه اقتصادی بین المللی به زودی در این روند تغییر ایجاد نموده و امکان مشارکت بیشتر شرکت های خارجی را در طرح های خود فراهم آورد.

از جمله عللی که باعث علاقمندی و مشارکت شرکت های خارجی در طرح های نفتی کویت شده است، هزینه پایین استخراج نفت از حوزه های نفتی این کشور می باشد که به حدود ۰/۸۰ دلار آمریکا به ازاء هر بشکه بالغ می شود. این رقم برای استخراج نفت عربستان ۰/۴۰ دلار است اما همین رقم برای استخراج نفت تگزاس به ۱۱ دلار آمریکا بالغ می گردد. از جمله دلایل دیگر کاهشنده بودن

شرکت بی بی و شورون مجبور شدند نسبت به واگذاری امتیاز مالکیت و صادرات نفت از این حوزه نفتی اقدام نمایند. البته در زمان صدور دستور صدام حسین مبنی بر حمله به کویت ادعاهایی نیز مطرح شد. از جمله این که روزانه ۳۰۰ هزار بشکه نفت از منابع نفت عراق که در نزدیکی مرز مشترک با کویت بوده از طریق انجام عملیات حفاری موازی در منطقه بی طرف بین دو کشور برداشت می شده است (امری که همواره کویت منکر آن می گردید). با این حال باید اذعان داشت با صدمه ای که نیروهای عراقی با به آتش کشیدن بیش از ۷۰۰ حلقه چاه نفتی طی عقب نشینی خود از خاک کویت به منابع نفتی (بیش از ۱ تا ۲ درصد کل منابع)، محیط زیست و شیلات این کشور وارد نمودند خسارات جبران ناپذیری متوجه این کشور شد. بنابه گفته «علی خراپیت» مدیرعامل یکی از شرکت های معظم مشاور فعال در زمینه محیط زیست کویت کل صدمات وارده به این کشور بیش از ۵۰ میلیارد دلار پیش بینی می شود و شرایط زیست محیطی نیز بعد از ۲۰ تا ۲۵ سال به حالت طبیعی باز خواهد گشت.

۳۰ سال بعد از ملی شدن صنعت نفت کویت، علی رغم این که جمع کثیری از جمعیت کویت ذائقه بین المللی داشته اند (جمعیت بومی کمتر از جمعیت مقیم از سایر کشورها در کویت

کشور کوچک کویت با برخورداری از ۱۷۸۲۰ کیلومتر مربع مساحت (تقریباً ۳ درصد تگزاس) و با جمعیتی بالغ بر ۲/۳ میلیون نفر (کمی بیشتر از ۵۰ درصد جمعیت شیکاگو) در عرصه انرژی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. این کشور با تولید روزانه ۲/۴ میلیون بشکه نفت و دارا بودن ذخیره های بالغ بر ۹۹ میلیارد بشکه نفت (تقریباً ۹ درصد از ذخایر تثبیت شده جهان) از قطب های اصلی منابع هیدروکربنی جهان به حساب می آید. در سال ۱۹۳۸ شرکت نفت کویت (KOC) که مالکیت آن به صورت مشترک بین شرکت ایرانی-انگلیسی Anglo-Persian co (BP) فعلی و شرکت نفت خلیج تقسیم می گردید، موفق شد اولین حوزه نفتی کویت را در منطقه بورگان (Burgan) کشف نماید. (این حوزه نفتی در حال حاضر دومین حوزه نفتی جهان از جهت دارا بودن ذخایر نفتی محسوب می شود). این امر البته در آن زمان به دلیل نگرانی ناشی از حملات نظامی دولت عثمانی که تحت تأثیر القاتات دولت آلمان در آستانه آغاز جنگ جهانی صورت می پذیرفت، مخفی نگاهداشته شد.

اما صادرات نفت از این حوزه نفتی در سال ۱۹۴۶ آغاز و طی همان سال به بیش از ۵ میلیون بشکه نفت بالغ گردید. در سال ۱۹۷۵ نیز به دلیل ملی شدن صنعت نفت کویت دو